POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Fijałkowska (spr.)
Sędziowie:	SA Karol Ratajczak SA Małgorzata Gulczyńska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 października 2012 r.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko J. J.

o nakazanie

w przedmiocie wniosku powódki o zabezpieczenie roszczeń

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt IX GC 712/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Małgorzata Gulczyńska Elżbieta Fijałkowska Karol Ratajczak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 września 2012r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zabezpieczył roszczenie A. D. o zaniechanie dalszego posługiwania się nazwą i znakiem towarowym słowno-graficznym (...) w obrocie handlowym poprzez nakazanie pozwanej J. J. zamieszkałej w S.: zaprzestania posługiwania się znakiem towarowym słowno - graficznym oraz nazwą (...) w obrocie handlowym, usunięcia nazwy i znaku towarowego (...) z budynku prowadzonego przez nią biura w P. przy ul (...), wyrejestrowania domeny internetowej (...)

Sąd Okręgowy uznał, że powódka spełniła przesłanki konieczne na podstawie art. 730 (1) § 1 i 2 kpc do udzielenia zabezpieczenia.

Zdaniem Sądu I instancji powódka uprawdopodobniła swoje roszczenie. Dla wykazania przysługiwania jej praw ochronnych na znak towarowy słowno - graficzny, którego ochrony się domaga, przedłożyła świadectwo ochronne nr (...), z którego wynika, że ochrona została udzielona od dnia 25 maja 2009r Zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej oraz z wydruk ze strony internetowej wskazują, że powódka prowadzi działalność gospodarczą od 2008r. i posługuje się nazwą (...). Jednocześnie wnioskodawczyni uprawdopodobniła, że pozwana w prowadzonej działalności gospodarczej używa jej chronionego znaku towarowego. Potwierdzają to zdjęcia budynku, w którym

prowadzi działalność gospodarczą oraz wydruki z jej strony internetowej, na której również umieszczony jest przedmiotowy znak. Słowny element znaku powódki jest również używany przez pozwaną w oznaczeniu adresu jej strony internetowej. Pozwana w odpowiedzi z dnia 9 maja 2012r na wezwanie o zaniechanie używania znaku towarowego, przyznała, że posługuje się zarówno znakiem, jak i nazwą (...). Zawarta w dniu 16 października 2010r. z powódką umowa stałego pośredniczenia w zawieraniu umów sprzedaży biletów nie upoważniła pozwanej do wykorzystania znaku towarowego powódki. Mogła ona jedynie używać materiałów reklamowych czy też informacyjnych, dostarczanych przez A. D. (§3 umowy). Sąd I instancji podkreślił, że pobieżna analiza oznaczeń używanych przez strony prowadzi do wniosku, że są one niemal identyczne, zarówno w elemencie słownym, jak również graficznym.

W ocenie Sądu Okręgowego powódka ma również interes prawny w domaganiu się zabezpieczenia. Wskazano, że nie przesądzając o wyniku postępowania, opisane w pozwie dwa przypadki pomyłki dotyczącej firm powódki i pozwanej jako następstwo używania przez pozwaną znaku towarowego powódki, dla potrzeb postępowania zabezpieczającego są wystarczające do uprawdopodobnienia, że istnieje ryzyko pomyłki i uznania przez osoby trzecie, że przedsiębiorstwa powódki i pozwanej są ze sobą organizacyjnie powiązane, a nawet, że są różnymi oddziałami tego samego przedsiębiorstwa. Zdaniem Sądu I instancji jest to o tyle istotne, że pozwana oznaczenia zbieżnego ze znakiem powódki używa w tej samej rodzajowo działalności gospodarczej - autobusowych usługach transportowych. Pozwana wprawdzie na stronie internetowej oprócz znaku zbieżnego ze znakiem pozwanej umieściła oznaczenie biuro podróży, jednakże brak jest jednoznacznych wskazań, że znaku tego używa tylko w zakresie działalności obejmującej sprzedaż wycieczek, a nie biletów autobusowych. Niemalże identyczne są adresy stron internetowych powódki i pozwanej ((...) -pozwana i (...)- powódka), co powodować może również ryzyko pomyłki i zapoznania się przez osoby trzecie z ofertą pozwanej w błędnym przeświadczeniu, że znajdują się na stronie internetowej powódki. Działania pozwanej mogłyby być utożsamiane z powódką, a w konsekwencji narazić ją na ewentualną utratę zaufania wśród swoich klientów, a także utratę ewentualnych zysków. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia Sąd Okręgowy uwzględnił interesy obu stron.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana podniosła zarzut naruszenia art. 730 (1) § 1,2 i 3 kpc przez błędne uznanie, że powódka uprawdopodobniła roszczenie i istnienie interesu prawnego w dokonaniu zabezpieczenia oraz art. 730 kpc poprzez przyjęcie, że udzielone zabezpieczenie nie zmierza do zaspokojenia roszczenia. Skarżąca wskazała, że usunięcie nazwy i znaku towarowego przez nią z budynku nie jest możliwe, gdyż nie stanowi jej własności. Natomiast wyrejestrowanie domeny pociąga za sobą znaczne nakłady finansowe i nieodwracalne skutki, prowadząc do zaspokojenia roszczenia. Domena ta jest własnością powódki. Pozwana podała, że posługiwanie się przez nią znakiem towarowym i nazwą B. R. w obrocie służy wyłącznie prawidłowemu świadczeniu usług związanych z wykonaniem umowy pośrednictwa i nie pozostaje w stosunku konkurencji. Z tych względów domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 730 (1) kpc określa dwie merytoryczne podstawy dokonania zabezpieczenia - istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz interes prawny w jego udzieleniu. Muszą one zostać wykazane łącznie, stąd konieczność uprawdopodobnienia odnosi się do obu podstaw.

Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu I instancji w przedmiocie uprawdopodobnienia przez powódkę roszczenia i interesu prawnego w dokonaniu zabezpieczenia..

Powódka, domagając się udzielenia zabezpieczenia roszczenia, przedłożyła świadectwo ochronne znaku towarowego, zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej oraz wydruk swojej strony internetowej dokumentujące fakt prowadzenia działalności gospodarczej od 2008r. i posługiwania się nazwą (...). Powódka wystarczająco uwiarygodniła fakty, w oparciu o które występuje z roszczeniem określonym w ustawie Prawo własności przemysłowej (art. 153 ust. 1 i art. 296 §1) oraz art. 5 i 18 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Z twierdzeń zawartych w

pozwie wynika, że pozwana w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej używa nazwy i chronionego znaku towarowego powódki.

Odnosząc się do podniesionych w zażaleniu zarzutów, stwierdzić należy, że pozwana nie uprawdopodobniła twierdzenia, że szyld umieszczony na budynku jest własnością spółki z oo. B. R. Polska w P.. Szyld ten zawiera znak towarowy, na który od 25 maja .2009r powódka uzyskała świadectwo ochronne, zaś pozwana twierdzi, że gabloty informacyjne i szyld zostały umieszczone przez w/w spółkę w 1997r. Nie było też przeszkód by pozwana przedstawiła oświadczenie zarządu potwierdzające fakt umieszczenia gabloty. Zaznaczenia wymaga, że J. J. miała taką możliwość, skoro legitymuje się oświadczeniem E. B. z dnia 25.09.2012r. „o nabyciu prawa do posługiwania się znakiem oraz nazwą B. R.”.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ma żadnych podstaw do wnioskowania o konkludentnej zgodzie powódki na używanie znaku towarowego jako konsekwencji umowy stałego pośrednictwa w zawieraniu umów sprzedaży biletów z dnia 16 października 2010r. W treści umowy zostało wyraźnie wskazane, jakimi materiałami reklamowymi może posługiwać się pozwana. Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że na biletach wystawianych przez pozwaną, wskazana jest jej firma, jako „biuro wystawiające”, a powódka jako sprzedawca, gdyż brak jest ze strony powódki zarzutu posługiwania się znakiem na biletach. Powódka uprawdopodobniając swoje roszczenie, powoływała się w treści pozwu na niedozwolone posługiwanie się nazwą i znakiem towarowym, co do których przysługiwała jej ochrona, jedynie w zakresie umieszczania ich na stronie internetowej, w korespondencji z klientami i na szyldzie budynku.

Odnośnie argumentacji pozwanej, że domena (...)nie stanowi jej własności, stwierdzić należy, że postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia odnosiło się do domeny internetowej (...) której właścicielem jest pozwana, a nie powódka. Błąd wynikający z postanowienia Sądu Okręgowego dotyczący określenia domeny internetowej został sprostowany postanowieniem z dnia 15 października 2012r. Pozwana nie przeczy natomiast, że jest właścicielką domeny internetowej (...) zbieżnej z nazwą domeny powódki. Powyższe oznacza niepodważenie uprawdopodobnionego roszczenia.

Pozwana w treści zażalenia nie podaje natomiast żadnych argumentów podważających istnienie interesu prawnego powódki w udzieleniu zabezpieczenia. Zabezpieczenie roszczenia o zaniechanie naruszeń prawa co do swej treści może nie różnić się od merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, o ile uprawniony wykaże, że bez takiego zabezpieczenia narażony będzie na szkodę lub inne niekorzystne skutki. Jest to szczególny przejaw interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Okoliczność ta powinna być uprawdopodobniona. W przedmiotowej sprawie powódka uprawdopodobniła, że bez zabezpieczenia cel postępowania, jakim jest potrzeba zapewnienia należytej ochrony jej praw nie mógłby zostać w pełni zrealizowany. Uwiarygodniła, że kontynuowanie bezprawnej działalności przez pozwaną może narazić ją na szkodę lub wywołać inne niekorzystne następstwa, na przykład utratę renomy. Zarzuty pozwanej podniesione w zażaleniu nie doprowadziły natomiast do skutecznego zakwestionowania istnienia interesu prawnego powódki w udzieleniu zabezpieczenia w sposób wskazany we wniosku.

Z powyższych względów, zażalenie pozwanej na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., podlegało oddaleniu.

Małgorzata Gulczyńska Elżbieta Fijałkowska Karol Ratajczak